

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ज्ञानमेकस्थ
 ततः पुनस्तुराधेयो हयानस्य रथेषुभिः ॥ ऋक्षवर्णान्जघानाशुतथोभौ पार्णि सारथी ॥ २२ ॥ सविपन्नरथोभीमोनकुलस्यापुतोरथं ॥ हरिर्यथागिरेः शृंगं समा
 क्रामदरिंदमः ॥ २३ ॥ तथाद्रोणार्जुनौ चित्रमयुध्येतां महारथौ ॥ आचार्यशिष्यौ राजेंद्रकृतप्रहरणौ युधि ॥ २४ ॥ लघुसंधानयोगाभ्यां रथयोश्चरणेन च ॥
 मोहयंतौ मनुष्याणां चक्षूंषि च मनांसि च ॥ २५ ॥ उपारमंत ते सर्वे योधा भरतसत्तम ॥ अदृष्टपूर्वपश्यंतस्तद्युद्धं गुरुशिष्ययोः ॥ २६ ॥ विचित्रान्पृतनामध्ये रथ
 मार्गानुदीर्यतौ ॥ अन्योन्यमपसव्यंचकर्तुं वीरौ तदेषतुः ॥ २७ ॥ पराक्रमंत योर्योधा ददृशुस्ते सुविस्मिताः ॥ तयोः समभवद्युद्धं द्रोणपांडवयोर्महत् ॥ २८ ॥ आ
 मिपार्थमहाराज गगने स्थेनयोरिव ॥ यद्यच्चकार द्रोणस्तुकुंतीपुत्रजिगीषया ॥ २९ ॥ तत्तत्प्रतिजघानाशुप्रहसंस्तस्य पांडवः ॥ यदाद्रोणो न शक्नोति पांडवं स्म
 विशेषितुं ॥ ३० ॥ ततः प्रादुश्चकारास्त्रमस्त्रमार्गविशारदः ॥ ऐंद्रपाशुपतं त्वाष्ट्रं वायव्यमथ वारुणं ॥ ३१ ॥ मुक्तं मुक्तं द्रोणचापात्तज्जघान धनंजयः ॥ अ
 स्त्राण्यस्त्रैर्यदा तस्य विधिवद्धंति पांडवः ॥ ३२ ॥ ततोस्त्रैः परमैर्दिव्यैर्द्रोणः पार्थमवाकिरत् ॥ यद्यदस्त्रं स पार्थाय प्रयुंक्ते विजिगीषया ॥ ३३ ॥ तस्य तस्य विघाताय
 तत्तद्विकुरुतेर्जुनः ॥ सवध्यमानेष्वस्त्रेषु दिव्येष्वपि यथाविधि ॥ ३४ ॥ अर्जुनेनार्जुनं द्रोणो मनसैवाभ्यपूजयत् ॥ मेने चात्मानमधिकं पृथिव्यामधिभारत
 ॥ ३५ ॥ तेन शिष्येण सर्वेभ्यः शस्त्रविद्भ्यः परंतपः ॥ वार्यमाणस्तु पार्थेन तथा मध्ये महात्मनां ॥ ३६ ॥ यतमानोर्जुनं प्रीत्या प्रत्यवारयदुत्समयन् ॥ ततो तं रिक्षे देवाश्च गं
 धर्वाश्च सहस्रशः ॥ ३७ ॥ ऋषयः सिद्धसंघाश्च व्यतिष्ठंत दिदृक्षया ॥ तदप्सरोगिराकीर्णं यक्षगंधर्वसंकुलं ॥ ३८ ॥ श्रीमदाकाशमभवद्भूयो मेघाकुलं यथा ॥ तत्र
 स्मांतर्हि तावाचो व्यचरंत पुनः पुनः ॥ ३९ ॥ द्रोणपार्थस्तवोपेता व्यश्रूयंत नराधिप ॥ विस्तृज्यमानेष्वस्त्रेषु ज्वालयत्सु दिशो दश ॥ ४० ॥ अब्रुवंस्तत्र सिद्धाश्च ऋष
 यश्च समागताः ॥ नैवेदं मानुषं युद्धं नासुरं न च राक्षसं ॥ ४१ ॥ न देवं न च गांधर्वं ब्राह्मंध्रुवमिदं परं ॥ विचित्रमिदमाश्चर्यं नोदृष्टं न च श्रुतं ॥ ४२ ॥ अतिपां
 डवमाचार्यो द्रोणं चाप्यतिपांडवः ॥ नानयोरंतरं शक्यं द्रष्टुमन्येन केनचित् ॥ ४३ ॥ यदि रुद्रो द्विधा कृत्य युध्येतात्मानमात्मना ॥ तत्र शक्योपमाकर्तुमन्यत्र तु न
 विद्यते ॥ ४४ ॥ ज्ञानमेकस्थमाचार्ये ज्ञानं योगश्च पांडवे ॥ शौर्यमेकस्थमाचार्ये बलं शौर्यं च पांडवे ॥ ४५ ॥

मिति आचार्यो ज्ञानस्य शौर्यस्य चावधिरित्यर्थः अर्जुनस्तु योगेन बलेन चाधिकः कृष्णसारथिगांडीवदीव्यरथध्वजबुद्ध्यादिभिर्योवनेन च युक्तत्वात् तथा च योगबलाभ्यामाचार्यसाम्यं प्राप्त इत्यर्थः ॥ ४५ ॥